(4) ஒத்திவைப்புத் தீர்மானம்

அம்பத்தூர் டன்லப் ரப்பர் கம்பெனியாரின் கதவடைப்பும், தொழிலாளர் பாதிப்பும்.

MR. DEPUTY SPEAKER: The hon. Member, Dr. H. V. Hande has given notice of an adjournment motion regarding the lock-out declared by the management of Dunlop Rubber Company and the consequent hardship caused to the labourers. Dr. Hande.

DR. H. V. HANDE: Sir, I request that the House be adjourned to discuss a most important matter namely, the lock-out declared by the management of Messrs. Dunlop Rubber Company Limited, Ambattur and the consequent hardship caused to the labourers. I shall be happy if the Hon. Minister for Labour gives serious consideration to certain points which I am going to raise now. The total number of employees is about 2,000. The workers were on stay-in-strike from 13th December 1972. The management declared lock-out on 22nd November 1972 and the lock-out is not yet lifted.

The factory was under lock-out for about 45 days during the months of February and March because of the non-acceptance of the demands of the Union by the management. Then the management entered into an agreement with the Union which is valid for four years. But unfortunately the management has gone back on the agreement. On certain demands such as fixation of D.A., housing facilities, school and E.S.I., the Union could not arrive at a compromise and it was left to the discretion of the Labour Minister. Therefore the Labour Minister is the pivotal point and he has to decide the whole matter.

The most important thing is D.A. The ceiling agreed to by the management and the Labour Minister on the basis of the cost of living index is 1,050. Now the cost of living index is 960. For the past several years the cost of index has shown a minimum increase of 50 points per year. At this rate by the end of the expiry of the present agreement, the cost of index will go up to a minimum of 1,200 points. If the ceiling is fixed at 1,050 the workers will be at a terrible disadvantage. This should be reconsidered.

As regards housing, the management has accepted the scheme and asked the Union to give detailed proposals. When the Union gave a number of proposals, the management turned them down and offered a sum of Rs. 2.5 lakhs. They said that they would give only Rs. 2.5 lakhs. But the demand of the Union is that the management should sanction loan towards construction of houses and the loan can be deducted from the workers in instalments. In this connection, I would like to point out that in the case of a big company, normally the provident fund amount is kept with the Government and whenever workers want loan from their provident fund, it is given to them. But the Dunlop Company is an exception. They applied to the Central Government and got exemption from the provision that the provident fund amount should be kept with the Government. The Company has kept a sum of Rs. 2.5 crores collected towards the provident fund and refused to give a loan of Rs. 10,000 per worker. Such a simple request of the workers has been turned down by the management.

Then as regards E.S.I., those who come under the E.S.I. Scheme are eligible for 56 days with half-pay. For others the Company gives holidays for 28 days with a sum of Rs. 550 towards medical expenses. But the same benefit is not extended to operators who do not come under E.S.I. The operators should enjoy the benefit of non E.S.I. Members without any discrimination.

As regards school facilities, the management should immediately arrange for educational facilities to the employees' children.

The salary for the four weeks ending 20th November should be paid immediately. The management gave an excuse that because the staff were on strike, they could not pay the salary. The Union agreed to give necessary staff on 20th November 1972 but the management declared a lock-out on 22nd November 1972. This is a very humane cause and a large number of workers are involved. But the management is taking up a dictatorial attitude. So, I request that the House do stand adjourned to discuss this matter further and solve the problem.

1972 டிசம்பர் 14]

* **மாண்புமிகு திரு. என். வி. நடராசன்:** தலைவர் அவர்களே, டன்லப் தொழிற்சாலை சங்கத்திற்கும் நிர்வாகத்தினருக்கும் ஏற்பட்ட சில வேறுபாடுகளின் காரணமாக, 7 கோரிக்கைகளை தொழிற்சங்கம் முன் வைத்து தொழில் தகராறை எழுப்பியிருக்கிறது. அந்தக் கோரிக்கைகள் வீட்டு வசதி, பள்ளிக்கூடம் அளித்தல், பணியாளர்களின் சம்பளத்தை சீராக்கிக் கொடுத்தல், அம்பத்தூர் தொழிலாளர்களுக்கு வைத்திய வசதி அளித்தல், மருத்துவ விடுப்பு அளித்தல் போன்ற கோரிக்கைகளை தொழிற் சங்கம் பிரச்சினையாக வைத்து இதைப்பற்றி ஒரு தீர்வு காண வேண்டும் என்று விரும்பினார்கள், இரு தரப்பினரும் பேச்சு வார்த்தைகள் நடத்தியும் ஒத்துவராததால், 13—11—1972 முதல் வேலை நிறுத்தம் செய்யப்பட்டது. அதையொட்டி, நிர்வாகத்தினர் 27—11—1972 முதல் தொழிற்சாலையைக் கதவடைப்பு செய்தனர். இரு தரப்பு பேச்சு வார்த்தைகளைப் பற்றியும், தொழிலாளர் நல ஆணையாளர் அரசுக்கு அறிக்கை அனுப்பியிருக்கிறார். தொழிலாளர் நல ஆணையாளரின் பரிந்துரைகளும் அரசுக்குக் கிடைத்துள்ளன. அவை அரசின் பரிசிலனையில் உள்ளன. அவரும் அவர்களோடு பேச்சு வார்த்தை நடத்தினார். ஆனால் முடிவு ஒன்றும் ஏற்படவில்லை.

தொழிலாளர் நல வேலை வாய்ப்புத் துறைச் செயலாளர் தொழிற் சங்கத்தினருடனும், நிர்வாகத்தினருடனும் 8—12—1972 அன்று பேச்சு வார்த்தை நடத்தினார். ஊதியம் வழங்கப்படாத நாட்களுக்கு ஊதியம் வழங்கிட வேண்டுமென்று சங்கத் தலைவர் கருத்துத் தெரிவித்தார். தொழிற்சாலையில் கதவடைப்பு செய்யவேண்டிய ஒரு சூழ்நிலையை தொழிலாளர்கள் ஏற்படுத்தியுள்ளனர், சுமுகமான சூழ்நிலை ஏற்பட்டு, பணி தொடர்ந்தாலன்றி, ஊதியத்தை வழங்கிட இயலாதென்ற நிலையிலே நிர்வாகத்தினர் நின்றனர். நேற்று நான், இரு சாராரையும் அழைத்து அவர்களோடு பேச்சு வார்த்தை நடத்தினேன். இப்பொழுது தொழிலாளர்கள் வேலைக்குச் செல்ல வேண்டுமென்று அவர்களுக்கு அறிவுறுத்தப்பட்டிருக்கிறது. தொடர்ந்து இந்த 7 கோரிக்கைகள் பற்றியும் பேச்சு வார்த்தை நடத்தலாம் என்று கூறியதற்கு நிர்வாகத்தினரும், தொழிற் சங்கத்தினரும் ஏற்றுக்கொண்டிருக்கிறார்கள். ஊதியம், இன்னும் ஒரு வாரத்திற்குள்ளாகக் கொடுக்கப்படும். அந்த ஒரு வாரத்திற்குள் அவர்கள் இந்தச் சம்பளத்திற்கான விவரங்களையெல்லாம் திரட்ட வேண்டிய அலுவலாளர்கள் அனுமதிக்கப்பட வேண்டுமென்று சொல்லப்பட்டிருக்கிறது. ஏனென்றால் முன்பு

அவர்கள் அனுமதிக்கப்படாமல், டயர்களை யெல்லாம் கிழித்துவிட்டதாகத் தொழிற்சாலை நிர்வாகிகள் கூறினர். ஆனால், இவைகளில் எல்லாம் எது உண்மையோ, இல்லையோ, இனி வழங்கவேண்டிய ஊதியத்தை வழங்கத் தக்க முறைகளை எடுத்துக்கொள்ளப்படுமென்று நிர்வாகத்தினர் உறுதி கூறியிருக்கிறார்கள். ஆக, இன்னும் ஒரு வாரத்திற்குள்ளாக அது வழங்கப்படும். தொடர்ந்து சுமுகமான நல்ல முடிவை எற்படுத்துவதற்கு நான் இரு சார்பினரும் ஒத்துழைக்க வேண்டுமென்று வலியுறுத்தியுள்ளேன். ஆகவே, இதற்காக அவையை ஒத்திவைக்க விவாதிக்கத் தேவையில்லையென்று தெரிவித்துக்கொள்கிறேன்.

டாக்டர் எச். வி. ஹாண்டே: ரூ. 2 கோடி சொச்சம் தொழிலாளர்களின் பிராவிடன்ட் ஃபண்ட் அரசாங்கத்தின் கையில் இருக்க வேண்டும். ஆனால், அந்தப் பணத்தை, அந்தக் கம்பெனியார் ஸ்பெஷல் எக்ஸம்ஷன் வாங்கிக் கொண்டு, ஒரு நாமினல் இன்டரஸ்டுக்காகப் பெற்றுக் கொண்டிருக்கிறார்கள். அந்தப் பணத்தை, ரியலீஸ் செய்துவிட்டால், தொழிலாளர்கள் வீடுகள் கட்டுவதற்கு சௌகரியமாக இருக்கும் என்று சொல்கிறார்கள். அதனால் அரசாங்கத்திற்கும் செலவு கிடையாது, கம்பெனிக்கும் செலவு கிடையாது. தொழிலாளர் பணத்தை, ஒருவருக்கு ரூ. 10,000 என்று கொடுத்தால், அவர்கள் வீடுகள் கட்டிக்கொள்வதற்கு சௌகரியமாக இருக்கும் என்று சொல்கிறார்கள். அதை யாவது உடனடியாகச் செய்வதற்கு அரசு வற்புறுத்த முடியுமா என்று கேட்க விரும்புகிறேன்.

மாண்புமிகு திரு. என். வி. நடராசன்: தலைவர் அவர்களே, தொழிலாளர்களுக்கு எந்த அளவுக்கு உதவி செய்யமுடியுமோ அந்த அளவுக்கு இந்த அரசாங்கம் உதவி செய்து வரும் என்பதை நாடு அறிந்திருக்கிறது, டாக்டர் ஹாண்டே அவர்கள் கூறிய கருத்தை, தொழிற்சங்கம் என்னிடத்திலே பேச்சுவார்த்தை நடத்துகிற சமயத்தில் தெரிவிக்கவில்லை. இருந்தாலும், அவர் சொன்ன கருத்தை அடுத்து பேச்சுவார்த்தை நடத்தும்பொழுது கவனித்து, ஆவன செய்யப்படும் என்பதைத் தெரிவித்துக் கொள்கிறேன். எனவே, இது பற்றித் தனியாக விவாதிக்க வேண்டியதில்லையென்று தெரிவித்துக் கொள்கிறேன்.

மாண்புமிகு பேரவைத் துணைத் தலைவர்: மாண்புமிகு தொழிலாளர் நல அமைச்சர் அவர்களுடைய விளக்கத்திற்குப் பிறகு இந்த அவையை ஒத்திவைத்து இதை விவாதிக்கத் தேவையில்லை என்று கருதுகிறேன். ஆகவே, இதற்கு அனுமதி மறுக்கப்படுகிறது.